రూబీ

- పద్మలత జయరాం

శీతాకాలపు చలిని తట్టుకోలేనంటూ సూర్యుడు సాయంత్రం ఆరున్నర కాకుండానే తోక ముడిచి పారిపోయాడు. నేనున్నా, నా ఒడిలో తల దాచుకో అంటూ, ఆకాశం నల్లటి చీర కొంగును సవరించుకుంటూ చలిగాలిని గుండెలో ఇముడ్చుకుంది. వెన్నులోంచి నెట్టుకొస్తున్న వణుకును స్వెట్టర్లు సైతం ఆపలేకపోవడంతో ఇంటిదారి పట్టిన జనం నడకని పరుగులుగా మార్చి పరిగెడుతున్నారు.

రాని బస్సును తిట్టుకుంటూ, చేతుల్ని గుండె దగ్గరగా చేర్చి ఆత్రంగా ఎదురు చూస్తున్నారు ఉద్యోగినులు. పసికూనలని, చలినుంచి కాపాడటం కోసం తమ ఒంటిమీదనున్న చీరల్ని కప్పి మరింత హత్తుకుంటున్నారు గూడూ, నీడా లేని అభాగినులు. చలి, చలి, చలి. పెద్దపులిలా భయపెడుతోంది. డిసెంబర్ ఆఖరు వారం కావడం చేత శీతల పవనాలు హైదరాబాద్ మొత్తం కమ్మేశాయి.

లూనా హారన్ వినిపించగానే గుర్తు పట్టేసింది రూబీ, వచ్చింది నూరజ్ అని. చుట్టూ మూగిన జనాన్ని పక్కకు నెట్టి వాళ్ల మధ్యలోంచే చేయి ఊపింది చిరునవ్వు నవ్వుతూ. లూనా స్టాండు వేసి దగ్గరగా వచ్చాడు నూరజ్. చకచకా కస్టమర్లని పంపించి స్వెట్టర్లు మడత పెడుతూ అడిగింది- "ఏం బాబూజీ, ఈ రోజు ఇంత ఆలస్యం? ఇంటి దగ్గర మీ మాజీ గాభరాపడరూ? వెళ్లేసరికే ఎనిమిది దాటుతుందేమో!"

"మరేం ఫర్వాలేదు కానీ, అలా కామత్‌కి వెళ్లి కాఫీ తాగి వద్దాం రారాదూ" అన్నాడు నూరజ్. మొదట సంశయించినా తర్వాత పక్క స్టాల్‌లోని 'అనిరుధ్'ని కొంచెం నా కస్టమర్లని కూడా చూస్కో అని పురమాయించి నూరజ్ వెనకాల లూనామీద బయల్దేరింది.

★ ★ ★

రూబీ- పేరుకు తగ్గట్టు నిజంగా రూబీయే. అవడానికి నేపాలీనే అయినా మిగిలిన నేపాలీ అమ్మాయిల కంటే భిన్నమైన రూపు . ఆమెది.

సాధారణంగా నేపాలీల కళ్లు చిన్నవిగా ఉండి, ముక్కు కొనదేలి ఉండకుండా కాస్తంత చట్టిముక్కులా ఉంటుంది. ఆకారం కూడా చిన్నదిగానే ఉంటుంది. కానీ 'రూబీ' మాత్రం ఆ కోవలోకి రాదు. కొనదేలిన ముక్కు, తీరుగా ఉండే చురుకైన కళ్లు, పాలమీగడతో పోటీపడే ముఖ వర్చస్సు ఆమె సొంతం. జుట్టు ముఖంమీద పడకుండా ఒత్తయిన జుట్టుని రంగురంగుల రబ్బర్ బ్యాండ్లతో బిగించేసి, పోనీ టెయిల్‌లోని అందాన్ని వివరిస్తున్నట్లు ఉంటుంది. గాజుల్లాంటి రింగులు చెవుల నుంచి భుజాలదాకా వేలాడుతుంటే రూబీ అందం వర్ణించడం ఎవరికి తరం? 'కోఠీ'లోని స్వెట్టర్ల స్టాల్‌లో రూబీ నిలబడితే మిగతా స్టాల్స్‌లోని గిరాకీ అంతా రూబీకే ఆటోమేటిక్‌గా వచ్చేస్తుంది. అందుకే కాబోలు, స్వెట్టర్లు అమ్మేవాళ్లు వారానికి ఓసారి స్టాల్స్‌ని ఒకచోట నుంచి మరోచోటకి మారుస్తూ ఉంటారు. అమ్మే దుస్తులు, ధరలు ఒకటే అయినా, ప్రదేశాన్ని బట్టి జనాకర్షణ ఉంటుంది కదా! లాభం అందరికీ రావాలనే ఉన్నతమైన ఆశయం అందరిలోనూ ఉంటే ఈ దేశంలో బీదరికం ఎప్పుడో రూపు మాసిపోయి ఉండేది. సాధారణంగా చలికాలంలో తప్ప ఏడాదిలో మిగతా భాగం అంతా దాదాపు ఖాళీగానే ఉంటాయి స్వెట్టర్ల స్టాల్స్.

అసలు రూబీకి నూరజ్‌తో పరిచయం చాలా తమాషాగా జరిగింది. ఆ రోజు రోజులాగే స్టాలులో నిల్చుని బేరాలు చూసుకుంటున్న రూబీ నూరజ్ ఎంచుకున్న లేత గులాబీ రంగుమీద ఎంబ్రాయిడరీ ఉన్న లేడీస్ స్వెట్టరు ఖరీదు అడగగానే 'నూట తొంభై' అంది. 'అంత ఖరీదా? తొంభై కన్నా ఎక్కువ చేయదు' అన్నాడు నూరజ్. 'ఏం సార్. ఇండియాలో బ్రతకడానికి వచ్చామే కాని, ఇండియన్స్‌ను దోచుకోవడానికి రాలేదు. నచ్చితే చెప్పండి. మీకు కాబట్టి నూట డెబ్బైకి ఇస్తాను. "లేదు లేదు, నూట ఇరవై ఇస్తా. ఇస్తానంటే సరే, లేకుంటే మరోచోట..." బెదిరిస్తూ అన్నాడు నూరజ్.

ఎలాగైతేనేం నూటయాభైకి బేరం కుదిరింది. ప్యాక్ చేసి ఇస్తూ రంగు నచ్చకపోతే తీసుకురండి సార్. ఎక్స్ఛేంజి చేస్కోండి అంది రూబీ మృదువుగా. ఆమె మాట తీరు, తెలివి నూరజ్‌కి చాలా నచ్చాయి. అంతే కాక అదేరకంది మరో స్వెట్టరు తెమ్మని నూరజ్ అక్క ప్రియాంక అడగడంతో మళ్లీ రూబీని కలవడం జరిగింది.

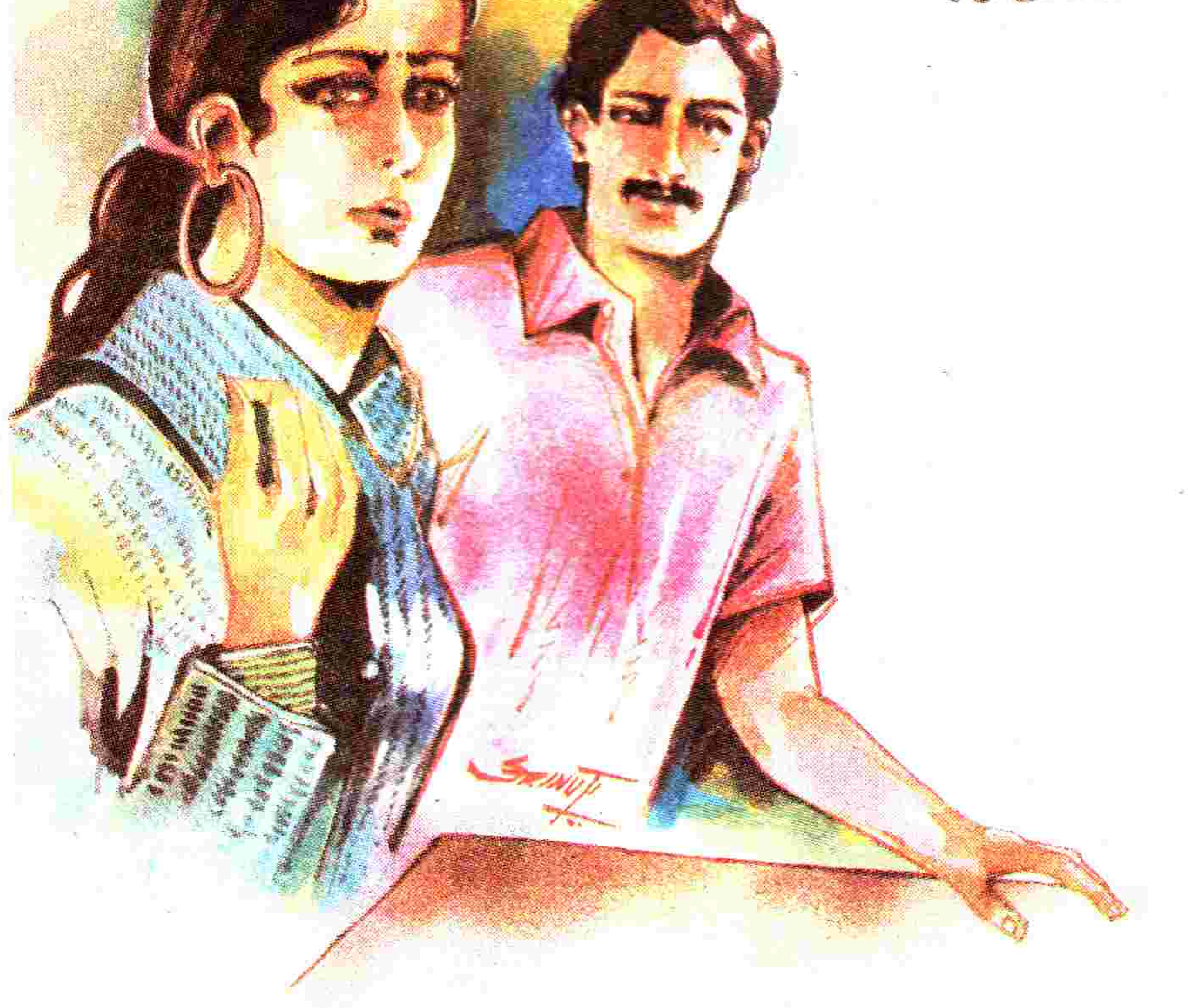

'ఆ రకం లేదు, ఆర్డర్ ఇవ్వండి సార్ రెండు రోజుల్లో తయారు చేసి ఇస్తాను' అంటూ సగం ఖరీదు అడ్వాన్స్‌గా తీసుకుంది రూబీ. రెండు రోజులు పోయాక మళ్ళీ 'కోఠీ' వెళ్ళాడు సూరజ్. అతనికి ఆ స్టాల్‌లో రూబీ కాక మరో అమ్మాయి కనిపించింది. ఇక్కడ ఈ స్టాల్ రూబీ ది కదా, ఆమె లేదా? అన్నాడు అనుమానంగా. 'రూబీయా, ఎవరో మాకు తెలియదు ఈ స్టాల్ మాదే' అన్నది ఆ అమ్మాయి ఇదేదో అమ్మాయిల్ని ఏడిపించే పోకిరీవాడు అనుకుంటూ. 'కాదు ఇది రూబీ స్టాలే, నేను ఇక్కడే ఆర్డర్ ఇచ్చాను, అడ్వాన్స్ కూడా పే చేశాను' ఈ సారి ఖచ్చితంగా చెప్పాడు సూరజ్. ఇంతలో ప్రక్కనున్న నేపాలీ పెద్ద మనిషి ఒకాయన వచ్చిన చెప్పాడు, 'సార్ మీరు చెప్పింది నిజమే కావచ్చు, నిన్నటి వరకు, ఇక్కడ వున్న స్టాల్‌మీరు చెప్పిన ఆమెదే, కానీ, ఈ రోజు నుంచీ వారం వరకూ, ఈ స్టాల్ మాది. వారానికి ఒక సారి టర్న్ డ్యూటీ మాది అన్నాడు. 'మరి ఇపుడెలాగ ఆమె ఎక్కడుంటుంది, ఎలా తెలుస్తుంది' అన్నాడు, బాధగా. 'ఒక్క నిమిషం వుండండి' అంటూ వెళ్ళి పావుగంట అయ్యాక తిరిగి వచ్చి 'విఠల్ వాడీగానీ కాచీగూడా గానీ ట్రై చేయడండి సార్ దొరకొచ్చు' చెప్పాడతను. బ్రతుకు జీవుడా అని మళ్ళీ వేట మొదలుపెట్టాడు సూరజ్. ఎట్టకేలకు, కాచీగూడా చౌరస్తాలో కనిపించింది రూబీ చుక్కల్లో చందమామ లాగా. గభాలున లూనా దిగి, చాలా బాగా మోసం చేసావే అనబోయిన సూరజ్‌ని చూసి 'వచ్చారా సార్ చాలా సారీ అండీ, నేను ఇక్కడ వుంటాను అని చెప్పడం మరిచిపోయాను, క్షమించండి, చాలా చాలా తిరిగి వుంటారు కదూ నా కోసం, ఇదుగోండి మీరు ఆర్డర్ చేసిన స్వెట్టర్' ఎంతో నొచ్చుకుంది రూబీ.

ఇంకేమీ అనలేకపోయాడు సూరజ్. 'నూట పాతిక మాత్రమే' అంది రూబీ పాతిక రూపాయలు తిరిగి ఇస్తూ. 'అదేమిటి ఆ రోజు నూట యాభై కదూ చెప్పావు'. 'కాని సార్ మీ పెట్రోల్ ఖర్చు లీటర్ దాటి వుండదూ, ఈ డబ్బు అందుకు! అంది. ఆమెలోని సిన్సియారిటీని చూసి, తన కుబుద్ధికి తానే కించపడ్డాడు సూరజ్. 'ఎలాగూ గిరాకీ ఎక్కువ వున్నట్లు లేదు, అలా వెళ్ళి కూల్ డ్రింక్ త్రాగి వద్దాం వస్తావా' అన్నాడు. 'వస్తాను, కానీ మీ బిల్ మీది, నా బిల్ నాది అలా అయితేనే' 'సరే, కానీ! అన్నాడు విస్తుపోతూ.

అలా జరిగిన పరిచయం పెరిగి, పెరిగి, సూరజ్‌లో వలపు మొలకలు తొడిగింది. తీరిక దొరికినపుడల్లా, తన సాధక, బాధకాలు, తమ జీవిత విధానం, ఆచార వ్యవహారాలు, ఓ ఆత్మబంధువుకు చెప్పినట్లు చెప్పేది రూబీ. ఆమెను కన్నదేశం తిండిపెట్టలేక పోయినా, పరాయి దేశానికి పొట్ట చేతబట్టుకు వచ్చిన ఆమెకు తమ మాతృభూమిని ఎవరైనా విమర్శిస్తే పట్టలేనంత ఆగ్రహం వచ్చేది. 'దరిద్రం తాండవించినంత మాత్రాన, తిండి పెట్టలేనంత మాత్రాన, అమ్మ, అమ్మ కాకపోతుందా సార్' అనేది ఆవేశంగా. తాము గౌతమ బుద్ధుని వారసులం అనేది ఎంతో గర్వంగా. 'అందరూ కలిసి ఒకే చోట తలదాచుకుంటారు కదా! ఎవరైనా మీ మీద అఘాయిత్యం చేస్తేనో' అన్న సూరజ్ ప్రశ్నకు 'ఆ భయం మాకు లేదు సార్' ఎందుకంటే, మా నేపాలీలలో సామాన్యంగా ఎవ్వరూ పరస్త్రీని వేరే దృష్టితో చూడరు. కలసి కట్టుతనంలోనే బలం వుందని మా నమ్మకం,

"అలా ఒకటి కొత్త బ్రష్ కొనుకురమ్మంటే ఒకటే తెచ్చారేమిటండీ" విస్తుపోతూ అడిగింది. వంకజం.

"ఎదుకేమిటీ పిచ్చి మొహమా! ఇంటిల్లిపాడికీ ఒకే 'టూత్‌బ్రష్' అని రేడియోలో చెప్పడం లేదూ..." వినుకున్నాడు భర్త.

-మల్లేష్
కొమరవెల్లి

నిజం కూడా! అందుకే ప్రతి నేపాలీ మగవాడి దగ్గర, ఇదో ఇలాంటి చురకత్తి తప్పకుండా వుంటుంది. నేను నా రక్షణ కోసం ఇది దాచుకున్నాను' అంది మొనదేలిన కత్తి చూపిస్తూ.

ఇదేవిటి? మగవాళ్ళ వద్ద కదా! వుంటుందన్నావు, కొంపదీసి నా మీద ఏమైనా అనుమానమా' అన్నాడు భయం నటిస్తూ. 'ముందు జాగ్రత్త మంచిది కదా బాబూజీ' అంది రూబీ నవ్వేస్తూ. రోజులు వారాలుగా, వారాలు నెలలుగా రూపాంతరం చెందుతున్న కొద్దీ, సూరజ్‌కి రూబీని తన అర్ధాంగిగా చేసుకోవాలన్న అభిప్రాయం మరింత బలపడసాగింది. అందరు పిల్లల్లాగా స్కూల్‌కి వెళ్ళి చదువుకోకున్నా హిందీ, ఇంగ్లీకు మాట్లాడటం, వ్రాయటం నేర్చుకొని, ప్రాంతీయ భాష కూడా, కాస్తో కుస్తో తెలుసుకొంటూ మన జాతీయ జీవన స్రవంతిలో కలియడానికి మనస్ఫూర్తిగా ప్రయత్నం చేసే నేపాలీలు అభినందనీయులు. మగవాళ్ళు గుర్ఖాలుగా, పెద్ద హొటళ్ళలో, షాపుల్లో సెక్యూరిటీ గార్డులుగా ఉద్యోగాలు చేస్తూ భుక్తి గడిస్తూంటే. చిన్న చిన్న పిల్ల నుంచీ వృద్ధుల వరకూ అందరూ చేతనయినంత శ్రమిస్తూ జీవనం సాగిస్తారు. అంతే, ఇంతే వెనకవేసిన వాళ్ళు, బ్యూటీ పార్లర్లు నడుపుతూ గౌరవనీయమైన జీవనం గడుపుతారు. ఇలాంటి విషయాలన్నీ రూబీయే

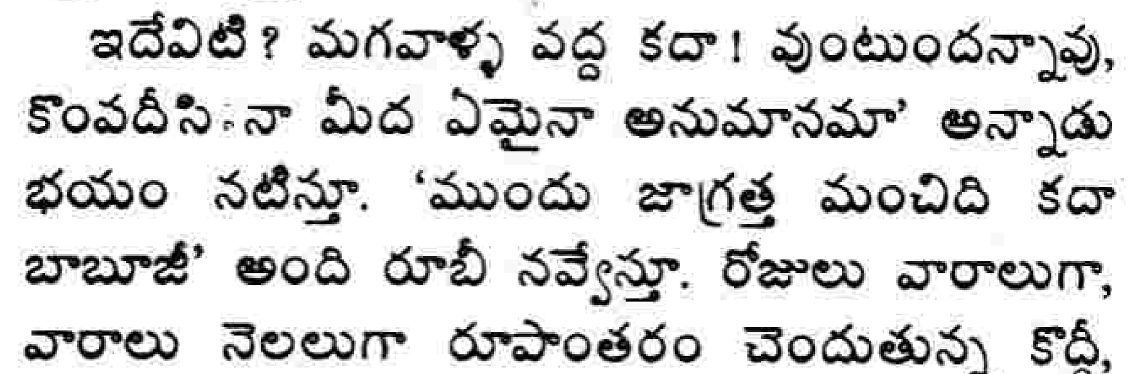

విలేఖరి: మీరు నాస్తికుడిగా ఎప్పుడు మారారు.
నాస్తికుడు: గుడి బయట వదిలిన నా చెప్పులను ఎవరో ఎత్తుకెళ్ళినప్పటి నుంచి.

-మంజుల
కాకినాడ

చెప్పింది సూరజ్‌కి. రూబీ మనసులో సూరజ్ పట్ల వున్న అభిప్రాయం ఏమిటో ఇంత వరకూ బయటపెట్టలేదు రూబీ. అందుకే ఆ విషయం తెల్సుకోవడానికే రూబీతో ఏకాంతంగా మాట్లాడటం కోసం బయటికి తీసికెళ్ళాడు సూరజ్.

★ ★★★★★★★★★★★★★★★★★★ ★★★★★

'ఏంటి బాబూజీ ఆలోచన, ఇందాకటి నుంచి చూస్తున్నాను ఏదో, మరో లోకంలో వున్నట్లున్నారు' అంది రూబీ. అప్పటికి హొటల్లో అడుగు పెట్టి పావుగంట దాటిపోయింది. ఏడు గంటలు దాటిందేమో, రష్ కూడా లేదు. టిఫిన్ సెక్షన్ అంతా దాదాపు ఖాళీగానే వుంది. అప్పటికే వెయిటర్ మూడు, నాలుగుసార్లు వీళ్ళ టేబిల్ ముందు నుంచి అటూ ఇటూ తిరిగాడు, ఏమైనా ఆర్డర్ చేస్తారేమోనని. రూబీ మాటలకి మళ్ళీ ఈ లోకంలో పడ్డాడు.

'రూబీ, చాలా రోజు నుండీ చెప్పాలనుకుంటున్నాను, కానీ ధైర్యం చేయలేకపోయాను. మా అమ్మగారితో కూడా సంప్రతించి, ఒప్పించాను, మన విషయం...'

ఏ విషయం బాబూజీ? అతని మాటల్ని మధ్యలోనే కట్ చేస్తూ.

'అబ్బబ్బ, అలా బాబూజీ, బాబూజీ అనకు, నాకు అస్సలు బాగాలేదు' అన్నాడు విసుగ్గా.

చిన్నగా నవ్వి 'సరే అనను, కాని విషయం ఏవిటి చెప్పండి' అంది ఆత్రంగా.

'ఏముంది, నీ మనసులోనూ, నా మనసులోనూ అంత ర్లీనంగా వుండి బయటకు రానిది, అదే... మనిద్దరం పెళ్ళి చేసుకుందాం' ఒక్కసారిగా రూబీ ప్రశాంత వదనం మ్లానమయింది. గంభీరంగా వుండిపోయింది. సర్వర్ తెచ్చిన కాఫీ త్రాగకుండానే కప్పు క్రింద పెట్టింది. ఆమె ప్రవర్తన అర్థం కాలేదు సూరజ్‌కి. 'ఏమిటి ఏమయింది?, నీకు ఇష్టం లేదా, ఎందుకలా డల్‌గా అయిపోయావ్'

అప్పటికీ మాట్లాడలేదు 'రూబీ', తనన్న దానిలో తప్పు ఏమైనా ఉందేమో అని సంశయించాడు సూరజ్. అదే అడిగాడు ఆమెను.

"నాకు... నాకు... నాలుగేళ్ళ క్రితమే పెళ్ళయ్యింది" అస్పష్టంగా అంది రూబీ.

'మరి ఇన్నాళ్ళూ' అర్థోక్తిలో ఆగిపోయాడు. "ఎందుకు చెప్పలేదు అనే కదూ మీరు అడగబోయేది. ఎప్పటికప్పుడు చెబ్దామనే అనుకున్నాను బాబూజీ. మీలో అలాంటి ఆలోచనలు రాకూడదనే మిమ్మల్ని బాబూజీ అని సంబోధించడం ప్రారంభించాను. కాని, మీరు అర్థం చేసుకోలేకపోయారు. నాకు తెలియకుండానే నేను, మీకు మానసికంగా దగ్గరయ్యాను. ఒక ప్రియురాలిగా కాదు, స్నేహితురాలిగా. ఈ విషయం చెబితే, ఇన్నాళ్ళూ ఆత్మీయత కురిపించిన మీరు ఎక్కడ దూరమైపోతారో అన్న భయం తోటే ఇలా చేశాను. ఈ మహానగరంలో నా మనసు విప్పి చెప్పుకునేందుకు, ఒక ఆత్మబంధువు దొరికాడని ఆనందించానే కాని, మీలో ఆవిధమైన అభిప్రాయం ఏర్పరుస్తానని ఊహించలేదు. అయాం సారీ బాబూజీ, అయాం సారీ" ఏడ్పు బిగపట్టి చెప్పింది రూబీ.

ఖిన్నుడయ్యాడు సూరజ్. ఎన్నాళ్ళనుంచో తల్లీ, అక్కా పోరు పెడుతున్నా తనకి నచ్చిన అమ్మాయి దొరికే వరకూ వివాహం చేసుకోనని గట్టిగా చెబుతూ

వచ్చాడు. అందం, మంచితనం, అన్నిటికన్నా ఎక్కువగా నిజాయితీ ఉన్న రూబీలో తన అర్ధాంగికి కావాల్సిన లక్షణాలన్నీ కనిపించాయి. ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ, 'రూబీ' కాదంటుందని ఊహించలేదు నూరజ్. ఒక పెళ్ళయిన అమ్మాయిని, తన భార్యగా ఊహించుకున్నందుకు గిల్టీగా ఫీలయ్యాడు.

'అయాం సారీ, రూబీ నేను నిన్ను నిజంగానే అర్థం చేసుకోలేకపోయాను. కానీ ఒక్కటి గుర్తుంచుకో మనిద్దరం ఎప్పటికీ మంచి ఫ్రెండ్స్‌మే. ఒ.కే. అన్నాడు.

బ్యాగ్ లోంచీ చిన్న పర్స్‌ని బయటికి తీసి, అందులో భద్రంగా దాచిన ఒక కలర్ ఫోటో బయటి తీసింది రూబీ. దాన్ని నూరజ్‌కి అందించింది. అది రూబీ పెళ్ళి నాటి ఫోటో అని గుర్తు పట్టడానికి ఎక్కువ సమయం పట్టలేదు నూరజ్‌కి.

'బాబూజీ. నేను హైదరాబాద్ ఎందుకు వచ్చానో తెలుసా. నా భర్త కోసం.

'అదేమిటి' అర్థం కాలేదతనికి.

'అవును బాబూజీ, నేను వచ్చిన రెండేళ్ళ నుంచీ వెతుకుతున్నాను. ఆయన దాదాపు రెండున్నర ఏళ్ళ క్రితం హైదరాబాద్ వచ్చారు. ఇంటి దగ్గర పనీ, పాటా లేక ఊరికే తిరుగుతున్నారని మా అత్త, మామలూ, బావగారు విమర్శించారని, కోపం వచ్చి ఇంట్లో ఎవ్వరికీ, కనీసం నాకుకూడా చెప్పకుండా స్నేహితులతో కలిసి ఇక్కడికి వచ్చారు. అడ్రస్ కూడా ఎవ్వరికీ తెలియదు. నా తల్లీ, తండ్రితో సహా అందరూ నాకు మరో పెళ్ళి చేస్తామని గొడవ చేయడంతో ఆయన కోసం నేనూ ఇంట్లో చెప్పకుండా, నా దగ్గరఉన్న కొద్ది డబ్బుతో మా గ్రూపు వాళ్ళందరితో కలిసి ఇక్కడకు వచ్చాను. రావడమయితే వచ్చాను కానీ, ఎక్కడని వెతకను, ఎంతకని వెతకను. అప్పటికీ మా దేశం వాళ్ళు ఎవరైనా కనపడితే చాలు అందరికీ చెప్పాను. లాభం లేకపోయింది. బాబూజీ. స్త్రీకి భర్తను మించిన దైవం ఉందా మీరే చెప్పండి బాబూజీ, జాలి కలిగితే నా భర్తను వెతకడంతో నాకు సహాయం చేయండి'' కళ్ళలోని నీళ్ళు ముత్యాల లాగా నున్నని బుగ్గల మీది నుంచి జారిపోతున్నాయి. చాక్లెట్ పోగొట్టుకున్న పాపాయిలా అనిపించింది రూబీ, నూరజ్‌కి. ఫోటోని మరోసారి చూశాడు నూరజ్. 'ఇతను, ఇతను వీరూసింగ్ కదూ' అన్నాడు ఒక్కసారిగా.

అవును, ఆయన పేరు వీర్ బహదూర్‌సింగ్, మీకు తెలుసా బాబూజీ, నిజంగా ఈయన మీకు తెలుసా' ఆనందంతో ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ ప్రశ్నించింది.

''తెలును, ఇతను ఒకప్పుడు మా వైదేహీనగర్ కాలనీకి నైట్ వాచ్‌మెన్. కొన్నాళ్ళ క్రితం ఒక ఇంట్లో దొంగతనం జరుగుతున్న సమయంలో సమయస్ఫూర్తితో వ్యవహరించి, ఆ బందిపోట్లను పోలీసులకు పట్టించాడు. అందుకు కృతజ్ఞతగా, మా కాలనీ కో-ఆపరేటివ్ స్టోర్స్‌ని పూర్తిగా ఇతని ఆధ్వర్యంలో ఉంచి ఉండటానికి ఒక చిన్న ఇల్లు కూడా కట్టించి ఇచ్చాం కాలనీ మెంబర్స్ అందరం కలిసి.''

'నిజమా! నిజంగా ఇది నిజమే కదూ బాబూజీ' ఆనంద బాష్పాల వెల్లువ, రూబీ నేత్రాల నుంచి.

బాబూజీ, నా భర్తను ఇక్కడికి తీసుకారాగలరా! ప్లీజ్' ఈ చిన్న సహాయం చేయండి, జీవితాంతం మీకు ఋణపడి ఉంటాను.

తప్పకుండా తీసుకువస్తాను. ఎప్పుడో కాదు. రేపే అంటూ కుర్చీలోంచి లేచాడు నూరజ్. పోగొట్టుకొన్న పెన్నిధి లభించినట్లుగా ఫీలయింది రూబీ. సుదీర్ఘ నిరీక్షణ తర్వాత భర్త సమాగమం తల్చుకొని, నోట మాట రానంత ఆనందంతో మౌనంగా వీడ్కోలు చెప్పింది.

ఆనందం అనుభవించడం కన్నా ఎదుటివారిలోని ఆనందాన్ని తిలకించడంలోని మాధుర్యాన్ని అనుభవిస్తూ వీరూసింగ్‌ని చూచినపుడు కలిగే రూబీ అనుభూతుల్ని వూహిస్తూ, ఆలోచనలకన్నా వేగంగా ముందుకు ఉరికించాడు లూనాని నూరజ్.

మహనీయుల తుది పలుకులు

నెపోలియన్: ప్రపంచాన్ని గడగడలాడించిన మహాధినేత, మహానియంత నెపోలియన్. 1815లో వాటర్లూ యుద్ధంలో బ్రిటిష్ వారి చేతిలో చిత్తుగా ఓడిపోయాడు. అతనిని బందీగా పట్టుకుని సెయింట్ హెలీనా దీవికి తరలించి, అక్కడ బంధించి ఉంచారు. చివరికి అక్కడే నైరా

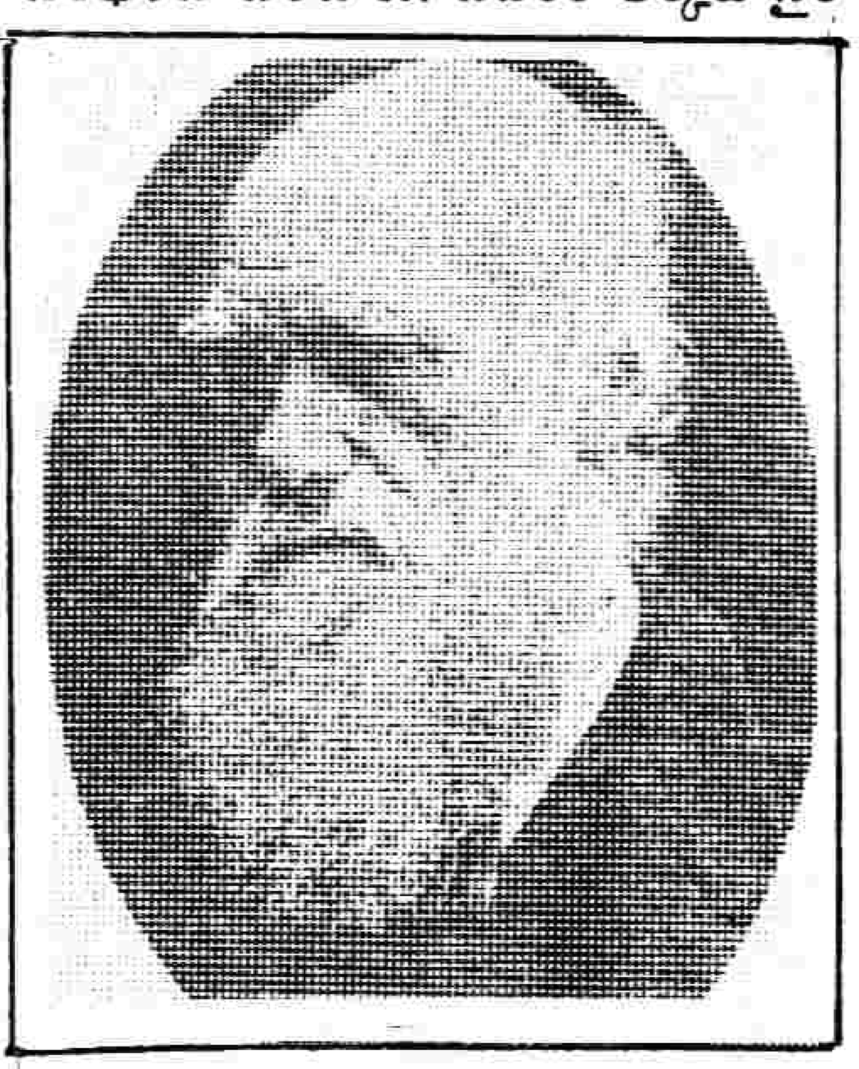

శ్యంతో కృంగిపోయి మరణించాడు. అతడు పలికిన చివరి మాటలు - ''నా పతనానికి ఎవరూ కారకులు కారు. నాకు పరమశత్రువు ఎవరో కాదు, నేనే. ఘోరమైన నా దుర్విధికీ, దారుణమైన నా పరాజయానికి నేనే కారణం.''

గెథే: జర్మనీ దేశపు మహాకవి గెథె. ఆయన మహాజ్ఞాని. ఆయనలోని ప్రతిభ బహుముఖాలుగా విస్తరించింది. ఆయన దర్శించిన మహాసత్యాన్ని 'డాక్టర్ ఫాస్ట్' అనే సాహిత్య కళాఖండంలో నిక్షిప్తం చేశాడు. ఆయన కలల్ని సంగీతమయంగా గానం చేసిన అమృత రచన అది. కాళిదాసు రాసిన 'శకుంతల' నాటకాన్ని ఆంగ్లానువాదంలో చదువుకొని మురిసిపోయి వీధిలోకి వెళ్లి నాట్యం చేసిన కవితా సహృదయుడు గెథె. మనిషి మనస్సు కావలి తీరాలలో అలౌకిక దృశ్యాలు, తేజోరేఖల్ని, సత్య సౌందర్యావిష్కరణలను వీక్షించిన దార్శనికుడాయన. ఆయన కవిత్వం మనల్ని అంతరాంతర జ్యోతిస్సీమల సరిహద్దులలోకి తీసుకుని వెళ్తుంది. గెథె చివరిసారిగా పలికిన మాటలు రెండే రెండు - ''మరింత వెలుగు''. గెథె ఎంతటి జ్ఞానపిపాసో ఈ రెండు మాటలు మనకి వివరిస్తాయి.

శ్రీ అరవిందులు: ఈ ఇరవై శతాబ్దంలో భారతదేశంలో [కలకత్తా] జన్మించి 40 సంవత్సరాలు మౌనంగా ఉండి మహాతపస్సు చేసి జగన్మాతను ప్రత్యక్షం చేసుకొని ఆమెనుండి పృథ్వీ వికాస మహాశక్తిని [సూపర్‌మైండ్] వరంగా పొందిన మహాద్రష్ట దివ్య జీవన సామ్రాజ్య సంస్థాపకుడు శ్రీ అరవిందులు. భూమి పరిణామం మానవునితో అంతం కాదని, మానవునికన్నా ఎన్నోరెట్లు మహావిజ్ఞానమూర్తి అయిన సూపర్‌మాన్ అవతరించడం తథ్యం అని, ఈ సూపర్‌మాన్ [దివ్య మానవుడు] అవతరణతో భూమి స్వరూపమే మారిపోతుందని, స్వర్గంగా భాసిల్లుతుందని ప్రబోధించిన ప్రవక్త ఆయన. ఆయన ఆవిష్కరించిన సత్యాలు ఏదో సరదాగా, ఊహించి, ఊరించడానికి చెప్పినవి కావు. ఆయన దివ్యదర్శనంలో సాక్షాత్కరించిన చిరంతన మహాసత్యాలు అవి. ఆయన చివరిసార్తిగా అన్న పలుకులు ఇవి - ''నేను మొట్టమొదటి దివ్య మానవునిగా ఈ భూమిపై అవతరిస్తాను.''

డార్విన్: తన అపూర్వ జీవపరిణామ సిద్ధాంతంతో ప్రపంచంలో తీవ్ర సంచలనం, మేధావులలో తుపాను సృష్టించిన ప్రజ్ఞాశాలి డార్విన్. శాస్త్రవేత్తగా పేరు తెచ్చుకొన్న డార్విన్ డిగ్రీలో మతాన్ని గూర్చి అధ్యయనం చేయడం ఆశ్చర్యం వేస్తుంది. అతనికి దైవంలో నమ్మకం ఉండటం మరీ ఆశ్చర్యం కలిగిస్తుంది. 'ప్రకృతి తనలో ఎన్నో రహస్యాలు దాచుకుంది. వాటిని మానవాళికి తెలియజెప్పడం కోసం దైవం నన్ను ఈ భూమికి పంపించింది' అని ఎంతో వినమ్రంగా చెప్పుకొన్నాడు ఆయన. మరి ఆయన రాసిన గ్రంథం Origin of Speciesలో చివరి మాటలు చూ

డండి - మానవ నేత్రాన్ని మయూరాన్ని చూసినప్పుడు నా సిద్ధాంతం తప్పేమోనని అనిపిస్తుంది.''

- యజ్ఞన్న